

Ennakkoratkaisukysymys

Onko matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 261/2004⁽¹⁾ (jäljempänä lentomatkustajien oikeuksia koskeva asetus) 5 artiklan 1 kohdan c alakohdan iii alakohtaa tulkittava siten, että oikeus saada korvausta, jos lento peruutetaan alle seitsemän päivää ennen aikataulun mukaista lähtöaikaa, menetetään myös siinä tapauksessa, että matkustajalle uudelleenreitityksen johdosta aiheutuva ajanmenetys on kokonaisuudessaan alle kolme tuntia mutta yli kaksi tuntia, koska matkustaja saapuu todellisuudessa perille yli kaksi tuntia mutta alle kolme tuntia suunniteltua saapumisaikaa myöhemmin?

⁽¹⁾ EUVL 2004, L 46, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Arbeidsrechtbank Antwerpen (Belgia) on esittänyt 19.2.2018 – Maria Vester v. Rijksdienst voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering (Riziv)

(Asia C-134/18)

(2018/C 182/09)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Arbeidsrechtbank Antwerpen

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Maria Vester

Vastaaja: Rijksdienst voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering (Riziv)

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Rikottaanko Euroopan unionin toiminnasta 25.3.1957 tehdyn sopimuksen (SEUT) 45 ja 48 artiklaa, jos viimeinen toimivaltainen jäsenvaltio työhön kykenemättömyyden alkaessa, 52 viikkoa kestäneen työhön kykenemättömyyttä koskevan karenssiajan, jonka aikana myönnetään sairausetuuksia, päätyttyä epää oikeuden työkyvyttömyysetuuteen sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen N:o 883/2004⁽¹⁾ 57 artiklan perusteella ja toinen jäsenvaltio, joka ei ole viimeinen toimivaltainen jäsenvaltio, soveltaa suhteutettua työkyvyttömyysetuutta koskevan oikeuden tutkimiseen 104 viikon karenssiaikaa kyseisen jäsenvaltion kansallisen oikeuden mukaisesti?
- 2) Onko vapaata liikkuvuutta koskevan oikeuden kanssa yhteensopivaa, että asianomainen joutuu tämän karenssiajasta aiheutuvan katkon aikana turvautumaan sosiaaliapuun, vai velvoittavatko SEUT 45 ja SEUT 48 artikla sen jäsenvaltion, joka ei ole viimeinen toimivaltainen jäsenvaltio, tutkimaan työkyvyttömyysetuuksia koskevan oikeuden viimeisen toimivaltaisen jäsenvaltion lainsäädännössä säädetyn karenssiajan päätyttyä myös siinä tapauksessa, että tätä ei kyseisen muun kuin viimeisen toimivaltaisen jäsenvaltion kansallisessa oikeudessa sallita?

⁽¹⁾ EUVL 2004, L 166, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landgericht Bonn (Saksa) on esittänyt 23.2.2018 – Antonio Romano ja Lidia Romano v. DSL Bank

(Asia C-143/18)

(2018/C 182/10)

Oikeudenkäyntikieli:

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landgericht Bonn

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Antonio Romano ja Lidia Romano

Vastaaja: DSL Bank

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiivin 2002/65/EY⁽¹⁾ 6 artiklan 2 kohdan c alakohtaa tulkittava siten, että se on esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle tai käytännölle, jonka mukaan lainasopimusten etämyynnissä peruuttamisoikeutta ei ole suljettu pois, kun kumpikin osapuoli on jo täyttänyt sopimuksen kokonaisuudessaan kuluttajan nimenomaisesta pyynnöstä ennen kuin kuluttaja käyttää peruuttamisoikeuttaan?
- 2) Onko direktiivin 2002/65/EY 4 artiklan 2 kohtaa, 5 artiklan 1 kohtaa, 6 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan toista luetelmakohtaa ja 6 artiklan 6 kohtaa tulkittava siten, että arvioitaessa sitä, onko kuluttaja saanut asianmukaisesti kansallisessa lainsäädännössä säädetty, direktiivin 2002/65/EY 5 artiklan 1 kohdassa ja 3 artiklan 1 kohdan 3 alakohdan a alakohdassa tarkoitetut tiedot, ja kuluttajan peruuttamisoikeuden käyttöä kansallisessa lainsäädännössä lähtökohdaksi on otettava tavanomaisesti valistunut, kohtuullisen tarkkaavainen ja huolellinen keskivertokuluttaja, kun otetaan huomioon kaikki asiaa koskevat tosiseikat ja kaikki sopimuksen tekoon liittyvät olosuhteet?
- 3) Mikäli ensimmäiseen ja toiseen kysymykseen vastataan kieltävästi:

Onko direktiivin 2002/65/EY 7 artiklan 4 kohtaa tulkittava siten, että se on esteenä jäsenvaltion lainsäädännölle, jossa säädetään, että kuluttajaluottoa koskevan etäsopimuksen peruuttamisilmoituksen jälkeen palveluntarjoajan on maksettava kuluttajalle tältä etäsopimuksen mukaisesti saamansa määrän lisäksi myös korvausta siitä, että tämä määrä on ollut sen käytettävissä?

⁽¹⁾ Kuluttajille tarkoitettujen rahoituspalvelujen etämyynnistä ja neuvoston direktiivin 90/619/ETY sekä direktiivien 97/7/EY ja 98/27/EY muuttamisesta 23.9.2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/65/EY (EYVL 2002, L 271, s. 16).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on esittänyt 28.2.2018 –
X BV v. Staatssecretaris van Financiën**

(Asia C-160/18)

(2018/C 182/11)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hoge Raad der Nederlanden

Pääasian asianosaiset

Valittaja: X BV

Vastapuoli: Staatssecretaris van Financiën

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko asetuksen (EY) N:o 1484/95⁽¹⁾ 3 artiklan 2, 4 ja 5 kohtaa, luettuina yhdessä asetuksen (EY) N:o 1234/2007⁽²⁾ 141 artiklan kanssa, tulkittava siten, että niissä säädetyn tarkastusmekanismin, myös kun kyseessä on jälkitarkastus, tarkoituksena on pelkäämistään varmistaa, että toimivaltaiset viranomaiset voivat hyvissä ajoin saada tietoonsa peräkkäisiin liiketoimiin liittyvät tosiseikat tai olosuhteet, jotka saattavat antaa aiheen epäillä ilmoitettujen cif-tuontihintojen todenmukaisuutta ja voivat muodostaa syyn tarkempien tutkimusten suorittamiseen?